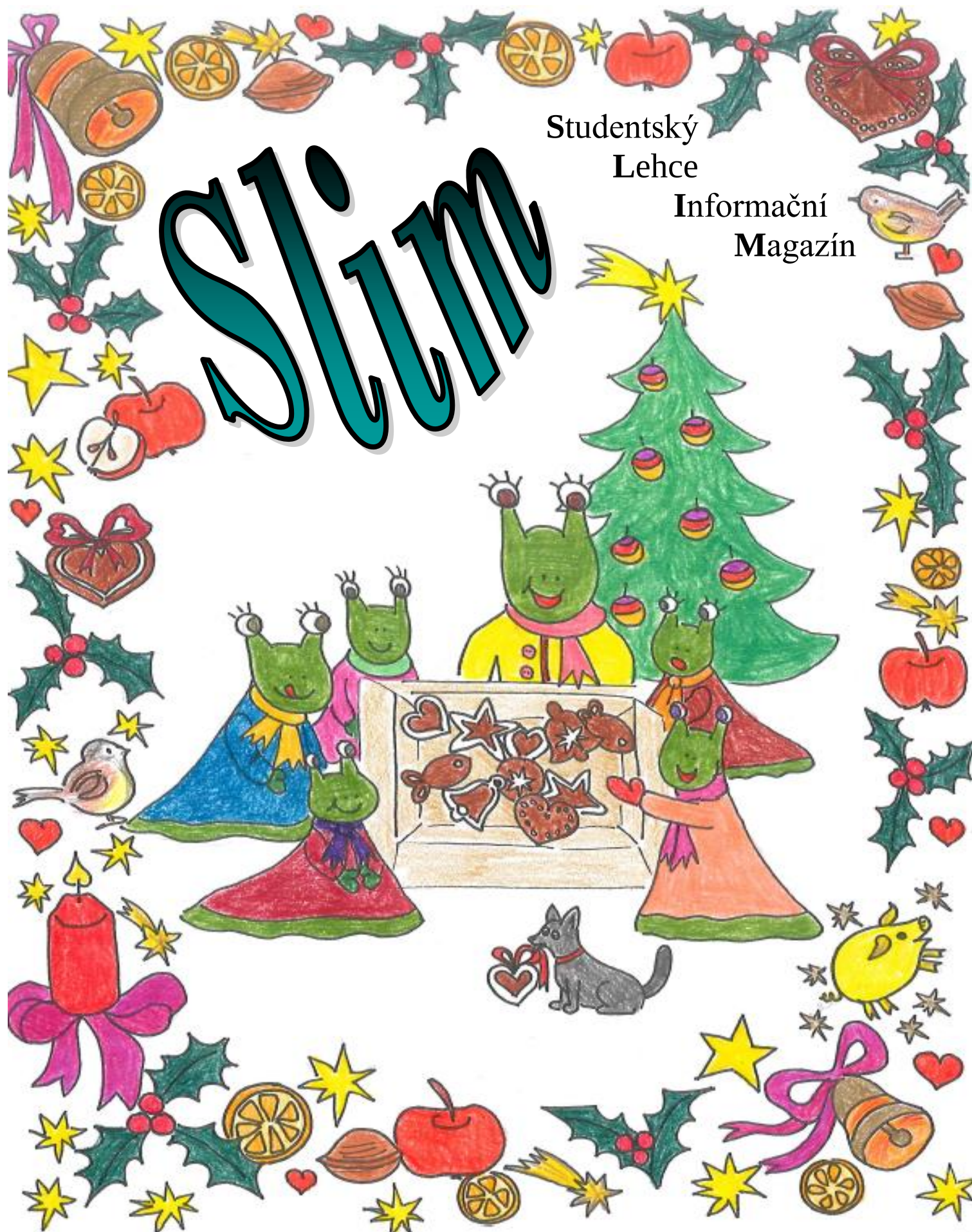

ZŠ Chýnov, Gabrielovo nám. 16, 391 55 - 72. číslo, listopad 2023

Studentský
Lehce
Informační
Magazín

Slim

Kdo si Slima koupí, nikdy neprohloupí!

Obsah

Úvodní slovo	1
Špunti ve škole	2
Přespolní běh	3
Večerní běh Tábořem	4
Poznej a chraň	5
U hasičů v Měšicích	6
Jak je to u nás	7
Javorová skála	9
Pára v Chýnově	12
Zájmy a záliby	13
Vzkazy ze střední	14
Skříňky	15
Listování	16
Toulky našich turistů	17
Nejčerstvější zprávy	18
Školní křížovka	19

Redakční rada:

Buřičová Laura,
Filipová Bára,
Fučíková Terezie
Malasková Lucie
Rybničková Patricie,
Štroufová Tereza,
Tomášková Klára,
Vacková Tereza,
Vachtová Dominika,
Váchová Kateřina,

- pod vedením

Mgr. Petra Dvořáka

Úvodní slovo

Ahoj všichni, taky se vám zdá, že to strašně letí? Říká se, že čas plyne jako voda. Od začátku letošního školního roku je to tedy úplný vodopád.

Kdyby se nic nedělo, bude se nám zdát, že se to strašně vleče. Ale ono se děje. Pořád něco připravujeme, organizujeme, pak zase uklízíme a zase připravujeme a tak stále dokola. Na druhou stranu je to asi dobře. Kdybychom měli jen sedět v lavicích a učit se, to by byl masakr. Na co bychom vzpomínali? Pravdou je, že i parta se ve třídě udělá hlavně během těchto mimovýukových aktivit. Tak co jsme to vlastně dosud zorganizovali?

Na začátku září byli šestáci na adaptačním kurzu. Aby se lépe poznali s novými třídními a tak trochu stmelili kolektivy. Prý si to opět parádně užili.

Tradičně jsme uspořádali Světový den srdce a Evropský den jazyků. Oproti loňskému dni srdce, který se celý konal v areálu koupaliště, ten letošní nás provedl po centru a okolí Chýnova. I jednotlivé disciplíny byly pojaty jinak, trochu více s humorem. Někde jsme prolézali temnotou, jinde nám zamotali hlavu a my se pak nemohli trefit klackem do láhve, na fotbalovém hřišti jsme si zahráli velké piškvorky. Hlavní myšlenkou bylo zásobovat jednotlivé orgány lidského těla kyslíkem.

Evropský den jazyků byl vlastně jakýmsi závěrem projektu Erasmus+. Na jednotlivých stanovištích rozmístěných po škole nás informovali členové Eratýmu, která místa během projektu navštívili. Bylo opravdu co závidět. Viděli to nejkrásnější ze zemí, odkud pocházejí děti partnerských škol. Podívat se do Itálie, Řecka, Rumunska nebo na Slovensko není opravdu špatné. A vlastně za babku. Snad se někdy naskytne taková možnost i nám ostatním.

LISTOVÁNÍ

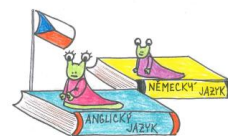
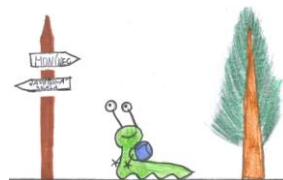

Nedávno jsme také listovali. Kdo není zasvěcen, proběhlo již tradiční divadelní představení s názvem Listování, a to přímo v naší tělocvičně.

Někteří z nás navštívili hasiče a jiní lovili rybník Svět v Třeboni. Technikou jsme se zabývali na Střední škole spojů a informatiky v Táboře a začali jsme také objíždět známé soutěže. Sbíráme úspěchy, kde se dá, a to nejen ve sportu. Ale jak se říká, není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Medaile jsou jen příjemným bonusem. Abychom to s tou sebechválou nepřehnali.

Do konce roku, tedy toho kalendářního, nás ještě čeká pár akcí. Tou největší, do které se zapojíme všichni, je Vánoční jarmark. A pak se vydají sedmáci na svůj lyžařský výcvik. Letos až do Itálie. A aby to nebylo ostatním líto, naši tělocvikáři vymysleli novinky i pro osmáky a deváťáky. Jedni uskuteční cyklovýlet a druzí budou sjíždět vodu. Opravdu je nač se těšit.

Tak tohle je jen taková malá ochutnávka. A teď se nechte překvapit, co dalšího si pro nás vedení školy, učitelé a třeba i samotní deváťáci připravili.

Špunti ve škole

Přípravka

Přípravná třída

je mezistupněm mezi předškolním a základním vzděláváním. Přípravné třídy základní školy se zřizují pro děti v posledním roce před zahájením povinné školní docházky, u kterých je předpoklad, že zařazení do přípravné třídy vyrovná jejich vývoj, přednostně pro děti, kterým byl povolen odklad povinné školní docházky.

Hlavní předností přípravné třídy je nízký počet žáků, díky kterému je umožněn užší kontakt se školou a individuální přístup pedagoga, což shledáváme jako velkou výhodu pro děti s odkladem povinné školní docházky a výbornou možnost, jak docílit toho, aby odklad splnil svůj účel. Pedagog v přípravné třídě se zaměřuje na systematickou přípravu dětí před zahájením povinného vzdělávání v základní škole. Cílem je vybavit děti odpovídajícími dovednostmi, návyky, rozvíjet řečové dovednosti, hrubou a jemnou motoriku, sociální a komunikační dovednosti, návyky sebeobsluhy a hygieny, časovou a prostorovou orientaci, hudební a výtvarný projev. Děti se účastní různých vzdělávacích a výjezdních akcí, je podporována environmentální a polytechnická výchova. Naši přípravku, jak přípravné třídy mezi sebou říkáme, navštěvuje 14 dětí. Jejich třídní učitelkou je Alena Musilová a dělí se o svou učebnu s družinou, která je zde až v odpoledních hodinách.

Představení I. A

V září přišlo do I. A 18 nových prvňáčků. Do třídy v nové přístavbě je doprovodili rodiče. Vybrali si místo v lavici, poznali si na cedulkách své jméno. Pochlubili se svými krásnými taškami a penály.

V prvních dnech jsme se postupně seznamovali, dozvídali se, jak se kdo jmenuje, kde bydlí, jestli má sourozence, jak cestuje do školy atd.

Také jsme si sestavovali pravidla chování, abychom se k sobě navzájem chovali s respektem a bylo nám ve třídě spolu hezky. Někomu je potřeba pravidla připomínat častěji.

Prvňáčci si také prohlédli školu, družiny, jídelnu a tělocvičnu. Učí se orientovat se v rozvrhu, poznávají jednotlivé předměty.

V českém jazyce je seznamuje housenka Agáta s prvními písmenky, nejprve velkými, pak malými. Nyní se učí je spojovat do slabik a slov. A to je velký kumšt. Využíváme k tomu i interaktivní tabuli, černé destičky s písmeny, Živou abecedu a Slabikář. Hodně úsilí nás stojí kreslení, psaní, správné držení tužky.

Matematikou nás provází Krteček a jeho kamarádi. Během počítání se pohádkové postavičky i projedou autobusem. Žáci používají třeba knoflíky, kostky, tyčky, geoboard, počítadlo i krokovací pás.

Při prvouce se s papouškem Oskarem dozvídáme informace o třídě, dopravě, počasí a ročních obdobích, o zvířatech i rostlinách.

Také nás baví zpívání, malování i tvoření z různých materiálů, tělocvik.

Už máme za sebou úspěšný kurz plavání.

Během podzimu jsme udělali velký kus práce, máme z ní radost a těšíme se, co nás čeká dál. Držte nám palce, ať se daří.

Mgr. Ivana Plášilová, třídní učitelka

Děti v 1. B prožily se svou paní učitelkou Janou Sváčkovou podzim plný sluníčka, tvoření a různých aktivit ve třídě i v přírodě. Namalovaly krásné výkresy s hříby a muchomůrkami, vyrobily stonožky Agáty z kaštanů a nalepily sovy z vylisovaných listů. V prvouce se učily poznávat listnaté a jehličnaté stromy na výstavce ve třídě.

Největším zážitkem bylo projektové vyučování v přírodě – Cesta za barevnými listy. Děti prošly trasu od školy ke hřišti na Močítkách. Hledaly deset stanovišť, která byla označena barevnými listy. Na každém stanovišti je čekaly různé úkoly s podzimní tematikou. Do hrací karty si zapisovaly body.

S
p
o
r
t

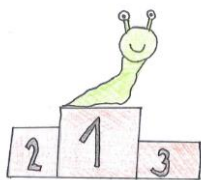
Přespolní běh

Ve středu 27. září se v areálu Komora konaly závody okresního kola v přespolním běhu. Mezi zúčastněnými školami nechyběla ani ta naše, která na tyto závody nominovala 32 nejrychlejších běžců a běžkyň na dlouhé tratě. V nezvykle krásném, až jarním počasí čekaly na závodníky ze všech škol různé dlouhé trasy, na kterých se žáci mohli poprat o co nejlepší umístění. Závodilo se ve čtyřech různých kategoriích dle tříd a závodníci bojovali nejen o individuální umístění, ale i o týmové. Prvního úspěchu se naše škola dočkala hned v prvním rozběhu dívek v kategorii 1. - 3. třída. Pro

stříbrnou medaili si doběhla Klaudivie Brabcová ze 3. B, která prolétla tratí jako vítr a nechala za sebou téměř všechny své soupeřky. Na perfektní Klaudiviin výkon navázaly i její týmové kolegyně Kristýna Marečková a Dorota Svobodová, které obsadily krásné 6.

a 22. místo. V součtu všech družstev dívky ovládly svoji kategorii a získaly pohár pro vítěze a zlaté medaile za první místo družstev. Na další lepší umístění si naše škola musela počkat až do kategorie chlapců 6. - 7. třída. V této kategorii kraloval svým výkonem David Svěchota ze 7. A, který do cíle

dobíhal sám a se všemi soupeři daleko za zády. Jeho kolegové z družstva Jakub Zeman, Lukáš Kunc, Josef Kostroun a Petr Přívozník doběhli do cíle kolem 20. místa a v celkovém součtu družstev

obsadili chlapci krásné 3. místo. Chvilku smůly si vybrala děvčata v nejstarší kategorii dívek. Dívky ve složení Kateřina Kalašová,

Kamila Pospíchalová, Barbora Makovcová,

Michaela Makovcová a Madlen Kratochvílová obsadily v celkovém součtu smolné, avšak krásné 4. místo. Všem závodníkům, kteří se závodů zúčastnili, tímto děkujeme za předvedené výkony a krásnou reprezentaci naší školy.

Lvíčata s Dánskem remizovala a dál čekají na kvalifikační výhru

Chýnovská škola dostala možnost jet do Českých Budějovic na kvalifikační utkání o postup na mistrovství Evropy hráčů U21. Češi jsou ve skupině s Islandem, Litvou, Walesem a Dánskem, na kterém jsme byli. Tento zápas byl

důležitý, protože s Islandem prohráli a s Walesem remizovali. Po úvodní šanci Dánska měli Češi

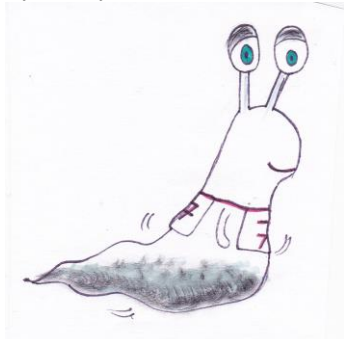

Kabongo a Sejk dvě šance, které bohužel neproměnili. Zápas hodně ovlivnila v 38. minutě červená karta slávisty Juráska za nesmyslné filmování. Domů jsme se vraceli s bezbrankovou remízou. Jelikož na šampionát postupují jen vítězi skupin a tři nejlepší celky z druhých míst, nezbyváá než v dalších zápasech pořádně zabrat. Příští zápas hrajeme doma s Islandem 26. března 2024, tak nezapomeňte fandit.

Večerní běh Tábořem

Ve čtvrtek 5. října se v Táboře konal tradičně již 48. ročník Večerního běhu Tábořem. Akce se zúčastnili i studenti a studentky z naší školy a svými vynikajícími výsledky dosáhli někteří z nich i na medailová umístění.

Závod startoval a končil vždy na náměstí T. G. Masaryka a na závodníky čekaly vždy různě dlouhé úseky, podle kategorie závodníků. Kategorie byly rozděleny dle tříd od první až po devátou. Na první medaili naše škola nečekala dlouho, jelikož hned ve třetím rozběhu v kategorii 2. třída – dívky si pro zlatou medaili doběhla Sofie Janů z 2. B, která ve strhujícím závěru za sebou nechala své soupeřky a s náskokem jedné vteřiny získala zlatou medaili. Na další medailové ocenění jsme nemuseli čekat dlouho, jelikož hned v následující kategorii 3. třída – dívky si pro krásnou bronzovou pozici doběhla Kristýna Marečková. I zde byl k vidění velice vyrovnaný závod, ve kterém Kristýně nakonec uteklo první místo o pouhé dvě vteřiny. V kategorii 6. tříd jsme měli velice silné dívčí zastoupení. Vítězkou

tohoto závodu se stala Justýna Tučková z 6. A, která za sebou nechala všechny soupeřky včetně Karolíny Tíkalové a Kateřiny Novotné z 6. B, které obsadily krásné 4. a 5. místo. Poslední medaili z řad dívek přidala do naší sbírky Kateřina Kalašová z 9. B, kterou čekala v nejstarší dívčí kategorii trať dlouhá 1000 m. Kateřina si v tomto závodě doběhla svým výkonem pro krásné druhé místo s těsným náskokem na své soupeřky. O jediné medailové umístění z chlapecké řady se postaral David Svěchota ze 7. A, jenž si ve své kategorii nakonec doběhl pro stříbrné umístění s jednovteřinovou ztrátou na vítěze závodu. Nejbližší medaili byl ještě Lukáš Smitka, který v závodě 9. tříd obsadil krásné 5. místo. Závodů se zúčastnilo celkem 360 závodníků ve všech kategoriích, z čehož naši školu reprezentovalo 21 studentů. Děkujeme jim tímto za krásnou reprezentaci školy a gratulujeme k jejich dosaženým výsledkům.

ASOCIACE ŠKOLNÍCH SPORTOVNÍCH KLUBŮ ČESKÉ REPUBLIKY
ŠKOLNÍ SPORTOVNÍ
SOUTĚŽE

DIPLOM

za 1. místo
JUSTÝNA TUČKOVÁ
VEČERNÍ BĚH TÁBOŘEM
kategorie - dívky 6. třída

Tábor 5. října 2023

ASŠK Tábor, DDM Tábor, MistoTábor, ČUS

Florbal

ASOCIACE ŠKOLNÍCH SPORTOVNÍCH KLUBŮ ČESKÉ REPUBLIKY
ŠKOLNÍ SPORTOVNÍ
SOUTĚŽE

DIPLOM

za 2. místo
KATEŘINA KALAŠOVÁ
VEČERNÍ BĚH TÁBOŘEM
kategorie - dívky 9. třída

Tábor 5. října 2023

ASŠK Tábor, DDM Tábor, MistoTábor, ČUS

ASOCIACE ŠKOLNÍCH SPORTOVNÍCH KLUBŮ ČESKÉ REPUBLIKY
ŠKOLNÍ SPORTOVNÍ
SOUTĚŽE

DIPLOM

za 2. místo

F L O R B A L

okresní přebor - chlapci 6. + 7. třída

Tábor 7. listopadu 2023

OR ASŠK Tábor

Poznej a chraň

V sobotu 7. října jsme se jako každý rok zúčastnili přírodovědné soutěže Poznej a chraň v Táboře na Harrachovce. Šlo už o 35. ročník. Soutěž začínala od 9:00 hodin. Ve všech kategoriích se nás celkově zúčastnilo 8 týmů, což bylo 23 dětí. Z toho šest se nás umístilo do pátého místa. Soutěž se skládá z chůze v terénu, otázek a poznávačky. Jsou tři věkové kategorie: 1. nejmladší, 2. mladší a 3. starší. Nejmladší a mladší mají stejnou trasu, ale rozdílné otázky, Starší mají jinou trasu a obtížnější otázky. Trasa měří okolo 2 – 3 km. Poznávkačka má 4 stanoviště – rostliny, neživá příroda, živočichové a zvláštní stanoviště, které se každý rok mění.

1. místo v kategorii mladší a putovní pohár přivezla hlídka ze 6. B ve složení I. Haveldová, L. Jelínek, S. H. Šťastný. Děvčata ze 7. B T. Fučíková, D. Vachtová, A. Voláková obsadila **2. místo**. V kategorii nejmladší obsadila hlídka ze 4. B T. Basík, J. Čihák a L. Marečková **3. místo**. V kategorii starší obsadila děvčata z 9. A M. Drdová, D. Křepelková a E. Lebedová **2. místo**. I ostatní družstva úspěšně reprezentovala naši školu.

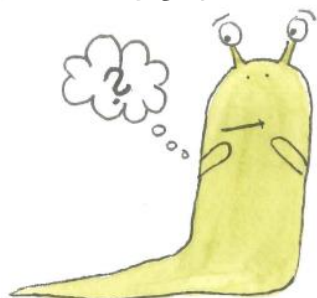
Témata pro rok 2023

- 1) Naši pěvci
- 2) Listnaté stromy
- 3) Chráněná území Táborská
- 4) Brouci
- 5) Obojživelníci a plazi ČR

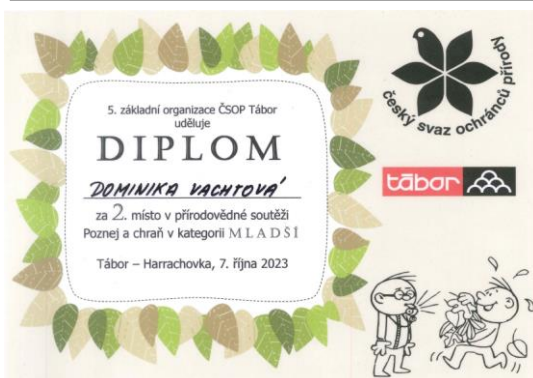
Součástí soutěže je praktická část založená na poznávání rostlin, živočichů, hornin a nerostů. Ve speciální části soutěže bylo připraveno stanoviště s úkolem souvisejícím s některým z výše uvedených témat

Soutěž

„Bylo to docela dobré. Ne že by mě to úplně nebavilo, ale bylo mi dost špatně a nechtěla jsem v tom holky nechat, tak jsem prostě šla. Učení těch věcí do té soutěže teď v přírodopisu rozhodně využiji. S holkama jsme skončily na 2. místě ze šesti družstev. Nevím, jestli příští rok opět pojedu. Není to úplně jednoduché. Člověk tomu musí dát něco navíc,“ komentovala jedna ze zúčastněných žákyň.

U hasičů v Měšicích

Dne 17. a 18. 10. navštívily třídy 2. A, 2. B, 3. A a 4. B HZS Měšice. Děti strávily velmi příjemné dopoledne mezi hasiči a seznámily se s fungováním, pravidly a zajímavostmi. Vyzkoušely si tréninkové středisko, tzv. polygon, viděly, jak vypadá vybavení hasičů podle typu zásahu, sledovaly takzvaného „hasiče lezce“ při slaňování, také práci

s „nůžkami“ při vystřihávání dveří automobilu. Seznámily se se zásahovými vozidly, která si mohly prakticky prohlédnout i uvnitř. Na závěr dostaly malé občerstvení. Získaly mnoho neobyčejných zážitků. A že si hodně zapamatovaly, prokázaly druhý den při znalostním kvízu. Děkujeme panu Basíkovi a všem, kteří se nám při návštěvě věnovali.

Halloween ve škole

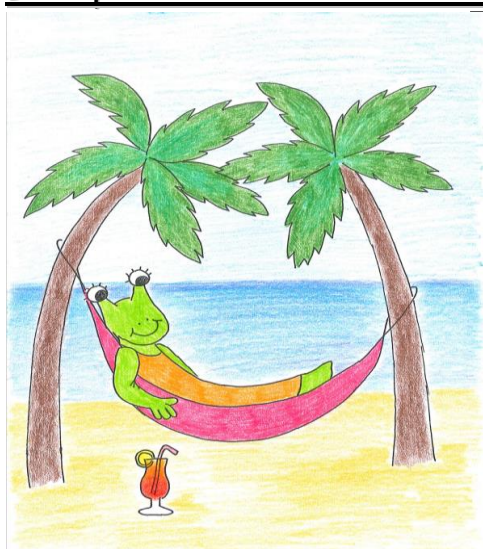

Do strašidelného hávu se v úterý oblékla školní budova. Postarali se o to žáci 9. ročníků, kteří si pro mladší spolužáky připravili nejen překvapení v podobě halloweenské výzdoby, ale i povídání o tomto svátku a i o památce zesnulých, kterou si připomínáme každoročně 2. listopadu.

Halloween je původně keltský lidový svátek, který je nejvíce rozšířený v anglicky mluvících zemích. V České republice dáváme přednost tradičním Dušičkám, jež se slaví 2. listopadu, den po Slavnosti Všech svatých. Halloween se slaví 31. října v předvečer Všech svatých. Jeho název je odvozen od „All Hallows Eve“, což v překladu znamená právě předvečer Všech svatých. Během let se název komolil, až vznikl název Halloween, který známe dnes.

Historie sahá do Irska, ke Keltům. Ti v noci z 31. října na 1. listopadu slavili konec léta a příchod nového roku. Tento den se nazýval Samhain podle boha Samhaina, pána mrtvých. Při oslavách hořely obrovské ohně a lidé se oblékali do převleků, aby se chránili před zlými duchy.

Školní den

Jak je to u nás

Kapitola první – Zdravé ráno

My se každé ráno, tedy kromě víkendu, sejdem ve třídě, počkáme na ty opozdilce, kteří chodí se zvoněním a občas i po, vidíte, Kačko s Tomášem, a zbavíme se společně stresu z domova.

Vhodným začátkem dne je snídaně, a to ne ledajaká, ale taková zdravá. Někdo připraví pomazánku, jiný nakrájí celozrnné pečivo či opeče tousty a pan učitel připraví smoothie. Je schopný kombinovat cokoli. Většinou je to vitamínová bomba. Jednou z nejčastějších přísad je řapíkatý celer. Barvy nápojů se mění od červené přes žlutou až po hnědou. Je to taková zajímavá alchymie. Ale ve výsledku chutná skoro vše. Většinou si ani nikdo neublíží. Pracovat s noži a lžičkami umíme, to jsme se už naučili. To byste nevěřili, co si užijeme legrace při takové přípravě snídaně. Pak proběhne samotný obřad hodování. Nacpeme si bříška a trochu probereme, co budeme dělat během dne.

Závěrem je úklid. Tady stále ještě pokulháváme. Už to samotné slovo „úklid“ značí něco nezajímavého a z domova si s sebou neseme trauma s těchto aktivit. No, překonáme se a dáme to.

Reportáž

Kapitola druhá – Pomalý rozjezd

Takový malý pokec po ránu ještě nikoho nezabil. Sedneme do kruhu a najdeme nějaké společné téma. Třeba na halloween jsme si udělali pavučinu přátelství. To bylo stylové a aktuální. Nic náročného. Jen jsme si posílali klubičko vlny, tedy vždy nějakému kamarádovi nebo někomu, o koho bychom se mohli v případě potřeby opřít. Takové blbnutí s sebou přináší občas i nějaké ty problémy, které vyplují na povrch. Někdy je třeba, aby to mezi lidmi trochu zajiskřilo, ona se pak atmosféra pročistí a může se jet dál. Aniž bychom si toho všimli, vznikla nám opravdu pěkná pavučina a nevalila ani těm, co se pavouků bojí. Když jsme si stoupli a pohybovali rukama, nádherně se vlnila a ani nám nedošlo, že nás drží pohromadě. Jen se nám to potom trochu zašmodrchalo.

Kapitola třetí – Trocha pohybu

„Je třeba udělat laborku,“ zavelel třídní. Pokud se ptáte, jak se taková laborka dělá, nic na tom není. Normálně si vezmete autíčko na dálkové ovládání, vytýčíte si trasu a pak už jen závodíte. Je třeba si jen zapisovat časy na jednotlivých úsecích, ale to je máček. Problémem je, když nemáte to požadované autíčko. Ale i tento detail umíme vyřešit. Normálně si z váhovny vezmete voziček a tlačíte ho s doprovodnými zvuky brm, brm. Pak už jen rýsnete graf a spočítáte průměrnou rychlost. Jo a tohle všechno zapíšete do protokolu. Jak bylo řečeno, nic na tom není a ještě si zablnete.

Kapitola čtvrtá – Čistota, půl zdraví

Úklid je opravdu důležitý. Jednou z jeho náročnějších součástí je čištění akvária. Co bychom ale neudělali pro naše mazlíčky. Připravíme jim provizorní výběh z lavice a přemístíme je. Kdo nemá ten správný grif při sání hadicí, tedy té špinavé vody z akvária do kýble, ten trochu ochutná. Pak už to jede. Odrbeme velké kameny, potom si pěkně odstraníme starou pokožku z rukou při čištění těch drobných kamínků a na závěr vyleštíme sklo. To vám povídám, dvě hodinky to zabere určitě. Mezitím vyčistíme celou třídu, protože voda prostě cáká. Kdybyste nás někdy viděli vařit vodu v konvici, neznamená to, že bychom si dělali kávu, ale ta nová voda musí být převařená. Ne, že bychom následně udělali želví polévku, necháme vodu vychladnout. Pak teprve vrátíme obojživelníky zpět. Položíme je na kámen, oni nám zamávají a hups, skočí do té křišťálové průzračné domoviny.

Kapitola pátá – Kam na výlet

Když máme hotové všechny povinnosti a pochutnáme si na báječném obědku v naší úžasné jídelně, přemýšlíme, kam se podívat. Je podzim a k tomu patří výlovy. Třeboň, to je přece ráj rybníků. Minule jsme navštívili Rožmberk, tak co takhle Svět? Ne do světa, ale na výlov rybníka Svět. To je vám pěkný lán bláta. Když jsme dorazili, byl už vypuštěný skoro celý. Vždyť už ho lovili třetí den. Ale něco pro nás ještě nechali. Ve vodě se plácala pěkná řádka šupin. Po zátahu je rybáři postupně vytahovali velkým keserem a třídili do připravených kádí. Nejdříve trochu foukalo, ale postupně se to uklidnilo a sluníčko nás lechtalo na tvářích. Těšili jsme se na nějaké dobroty z rybí kuchyně, ale bylo vidět, že už je skoro konec a prodávají se jen zbytky. Kapří a candátí smažené prsty docela ušly, ale bramborák ohříváný v mikrovlnce nebyl nic moc. Prošli jsme se až ke Schwarzenberské hrobce, to je vám stavba. Bydlet byste tam ale nechtěli. Stejně je už obsazeno. Nás čekalo ještě muzeum, tedy Dům přírody Třeboňska. Teplo a bylo na co koukat. Trochu nás ukolíbal přírodovědný film, ale těšili jsme se na závěr. Tím byla prohlídka pivovaru Regent. Stálo to za to. A byla i ochutnávka. S Třeboní jsme se rozloučili během rozchodu na náměstí a hurá domů.

No a takhle nějak to u nás ve třídě probíhá každý den. Aby to nevypadalo, že se vůbec neučíme, občas na to mrkneme, ale nic se nemá přehánět.

Letos naposledy na Javorové skále

Pátým rokem jsme se vydali na Javorovou skálu, která se nachází nad Moníncem. Šesté ročníky zde tráví týden, aby se seznámily se svými novými třídními a také trochu utužily vztahy v kolektivu. Tomuto týdnu říkáme adaptační kurz. Není však tak docela pravda, že by zde byli všichni celý týden. Od pondělka do středy si užívá 6. A a od středy do pátku 6. B, samozřejmě vždy se svými třídními. Různé aktivity pro ně připravují paní učitelka Bednářová a pan učitel Dvořák, kteří zůstávají na místě celý týden.

Pokud bychom měli nějak pojmenovat pobyt áčka, asi by se hodil název „**Toulky pohádkovou krajinou**“. Samozřejmě jde tak trochu o nadsázku, ale zase ne až tak moc. Program mají obě třídy takřka podobný, jen s malými odlišnostmi. Tedy až na ten letošní rok.

Asi by nebylo úplně vhodné prozrazovat jednotlivé aktivity, jelikož adaptačním kurzem si s největší pravděpodobností projdou všichni budoucí šestáci. A věřte, že je o co stát.

Ubytování jsme až dosud byli vždy v rekreačním středisku Kroužky nad Moníncem. Moc nám vyhovovalo. Zděná chata jménem Maruška, kde jsme byli pěkně všichni pohromadě. Letos

nám pan majitel sdělil, že jsme poslední, kdo je zde ubytovaný. Až odjedeme, chatky se rozprodají, většina budov se zbourá a na tomto krásném místě vyroste modernější resort se sruby. To nás moc nepotěšilo, ale zároveň nezabránilo si náš týden užít.

Tak tedy zpět k áčku. Vybalení, ubytování a povlečení. To poslední byl největší oříšek. Alespoň je vidět, že i zde se stále učíme něco nového. Tedy hlavně větší samostatnosti. Tady to za nás nikdo neudělá. Ale občas někdo pomůže. Záchrana kamarádů ze ztroskotané lodi, stonožka nebo na jednom laně, to je jen malá ochutnávka z her, kterými na Javorové skále potrápí organizátoři své

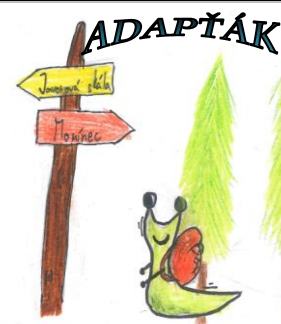
svěřence. Aby byl čas si popovídat a také něco vidět, vyráží se každý den na výpravu do okolí. Někdy blíže a jindy

o něco dál. Ta delší je třeba na Sněžku. Nebojte se, jde se jen k poštovně, která dříve stála právě na Sněžce a nyní stráží kopec nad sjezdovkou Monínek. Všichni se kochali pohledem dolů a to netušili, že druhý den pošlapou sjezdovku nahoru. Pak se přenesli do zmiňované pohádky. Překrásné a tajuplné místo se jmenuje Ounuz. Tady se historie zastavila už velmi dávno. Roubenky se střechami z šindelů, oslové pasoucí se mezi stromy a vodník usmívající se na kolemjdoucí pocestné. No, jak říkáme, jako v pohádce.

Jiří Korn, Naďa Konvalinková nebo Josef Kemr. Ti všichni, v té době už známí herci, se objevili na ounuzské návsi i borotínské zřícenině. Psal se rok 1976 a vznikala tady dnes už klasická pohádka Honza málem králem.

Adapt'ák

V pondělí jsme přijeli, na tři dny z domova zmizeli. Tři dny, to je dlouhá doba, když nečeká vás pohoda.

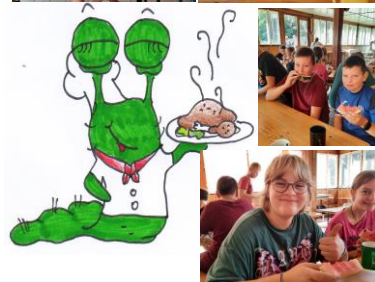
Nebyla to žádná dovolená, námi pěkně plánovaná. Aktivity, jedna za druhou s pěkně čistou oblohou.

Do Prčic jsme klesali, na Monínek pak stoupali. Tomu říkají túra a nás odpadla večer fůra.

Všude kolem divočina a v růžku malá pavučina.

V tělocvičné večery, travíme pěkně s přáteli.

Tohle stmělí třídu naši, domů se nám nechce, braši. Ale každá super akce dočká se svého konce.

Přijeli jsme ve středu,
akorát tak k obědu.
Zamávali jsme áčku
a ubytovali se na Mařku.

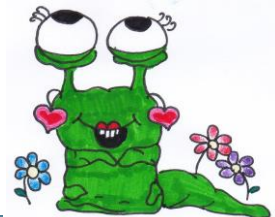
Potom jsme šli na prochajdu
a museli zamknout chajdu.
Náš pokoj je sedmikráska,
nebydlí v něm žádná kráska.

Vyšlápli jsme na Veletín,
nebyl tam žádný teletín.
Jen jedna malá hospůdka,
dali jsme si tam nanuka.

Večer v naší jídelně
otiskli jsme prsty společně.
Bude z toho třídní obraz
a nebude to žádný podraz.

Zítra dáme vybíku,
v podání nás, profíků.
Moc jsme si to užili
a hodně toho zažili.

Scén z Ounuze můžete v pohádce vidět hned několik. Ve všech ale hraje hlavní roli takzvaný Svatošův statek. Právě před ním se všechny scény odehrávají. I my jsme tam chvilku postáli. Prvně se malebná vesnička v pohádce objeví ve chvíli, kdy přijde Josef Kemr vybubnovat, že odměna čeká toho, kdo vrátí hlas spanilé princezně. Jeho poselství pozorně poslouchá i Honza (Jiří Korn) a Marjánka (Nad'a Konvalinková). Podruhé tím samým místem projíždí Honza na konci celého dějství. Jede na voze, na kterém je truhla, z níž se sypou zlatáky, vesničané je sbírají a děkují mu. Při tom zní slavná písnička Svítí slunce nad hlavou.

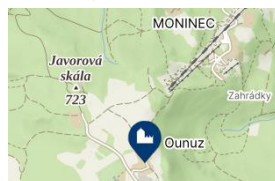
Další slavnou pohádkou, která se natáčela v jižních Čechách a zavítala také do malebné vesničky Ounuz, byla Pyšná princezna. Krasomila žila na zámku v Půlnočním

království. Ten ve filmu ztvárnil novogotický zámek Hluboká. Ounuz i okolní krajina jsou v pohádce špatně rozpoznatelná. Filmaři využili hlavně původní roubené stavby lidové architektury.

Samotný Ounuz leží na pomezí jižních a středních Čech v nadmořské výšce 710 metrů. V současné době slouží většina domů v Ounuzu jako rekreační chalupy, vesnice má pouhých pět stálých obyvatel. Ještě na začátku první republiky přitom v Ounuzu žilo 78 lidí.

Další zastávkou je každoročně Čertovo břemeno. Žulový skalní útvar, na jehož vrcholku lze pozorovat řadu misek, které zde podle pověsti zanechal jako otisky svých kopyt právě čert. Nachází se nedaleko Javorové skály, tedy na severním okraji Jistebnické vrchoviny, a leží asi 7 km jižně od Přice. Městečko Sedlec – Přice byl cíl delší výpravy následujícího dne. Procházka začala pěkně pozvolna, tedy z kopce dolů. Jak jinak, vždyť Javorová skála se nachází v nadmořské výšce 723 metrů nad mořem a Sedlec o nějakých 300 metrů níže. Výhledy stály za to. Rozchod v Sedlci a zmrzlina také. Ale kdo trochu přemýšlí, spočítá si, že zpět to bude pěkně do kopce. A bylo. Někteří z nás vypustili doslova duši.

Po večeri jsme vytvořili třídní obraz s otisky prstů a hurá do hajan. Středeční dopoledne jsme ještě strávili v tělocvičně a na hřišti a pak došlo k výměně. Jako mávnutím kouzelného proutku se áčko vyměnilo za béčko.

ČERTOV BŘEMENO

Vesnická památková
rezervace OUNUZ

První den jsme poznávali trnku,
ale nepotkali jsme ani srnku.

Druhý den jsme šli ven
a mysleli, že je to sen.

Pohádková hospůdka
a v ní samá dobrůtka.
V tělocvičně samá hra,
už nás dohání únava.

Viděli jsme rybníček
a koukal na nás vodníček.
Zítra jedem zase dom,
už se těšíme jako hrom.

Monínek

Jak již bylo řečeno, program je vždy podobný, nikoli však stejný. Tentokrát cílem náročnější výpravy byla hospůdka Za Pecí na Veletíně, což je známé výletní místo s báječnou obsluhou. Za hospůdkou jsme objevili

Přijeli jsme na adapták,
čekal na nás pan Dvořák.
S ním Pavlína Bednářová,
celého pobytu šéfová.

Javorová skála,
naším domovem se stala.
Bylo to tu hezké,
odjíždět se nám nechce.

Chodili jsme na procházky,
kluci a samozřejmě i my, krásky.
V pátek si musíme zabalit
a na zpáteční cestu se připravit.

historickou památku v podobě pěkně staré roubené stodoly. Letos jsme se vraceli na Javorovou skálu trochu jinudy. Konkrétně přes vesničku Chlístov. To, co všechny zaujalo, byl motokrosový areál, na kterém zrovna probíhaly přípravy na závody. Chvilku jsme postáli a sledovali umění jezdců. Hlavně skoky. To vám byly výšky. Ale museli

jste dál. Objektem našeho hledání byly totiž hlavně menhiry. Proto by se pro výpravu béčka hodil název „**Po stopách menhirů**“. Pokud nevíte, o čem jde, menhir je kamenný blok svisle zasazený do země. Vyskytují se po celém světě. A v oblasti kolem Veletína, Chlístova a

vlastně i Javorové skály jich také pár je. Jak se říká, kdo hledá, ten najde. První, který jsme objevili, nese název Menhir Veletín 1. Ty další se lišily pouze číslem. Ale v travině se nám ukázaly i Bochníkové kameny, jejichž název je odvozen od jejich tvaru. Nedaleko jsme objevili i Opřený dolmen. Unikly nám Chlístovské

menhiry, které byly mimo naši trasu. Jde o trojice žulových kamenů vysokých 140 – 180 cm stojících v pomyslném kruhu o průměru přibližně 8 metrů. Dlouhou dobu tu stál jen ten největší, zbylé dva byly povalené. V létě roku 1999 je však místní nadšenci vztyčili.

Cestou jsme se zastavili na břehu rybníka s názvem Svatý Vojtěch. Jde o magické místo. Tak klidné a neponičené civilizací. Prakticky až v samotné blízkosti Javorové skály jsme se pokusili najít tzv. Ounuzského medvěda. Nebylo to lehké, ale povedlo se. Nešlo tedy o kámen, ale o sochu medvěda vyřezanou z kmene stromu. To už jsme byli opravdu blízko od tábora. I béčko si udělalo svůj vlastní třídní obraz s podpisy v podobě otisků prstů. Pěkně utahaní jsme se svalili do postelí a tvrdě usnuli. Domů se jelo až po obědě druhého dne, tedy v pátek. Naši instruktoři, pokud jim tak můžeme říkat, byli po týdnu pěkně utahaní, ale nutno podotknout, připravili se na nás dobře.

Menhiry

Tohle je náš adapták, neřekli jsme ani kdák a hlídá nás pan Dvořák. Byla to sranda veliká, rozesmáli jsme Pepíka, toho malého chlapíka. Vyšli jsme na kopec, jmenoval se Monínek a neřekli jsme ani švec. Ve čtvrtek nás čekala túra, byla to odtučňovací kúra a potkali jsme velkého tura. Zítřek bude krátký, do tělocvičny a zpátky.

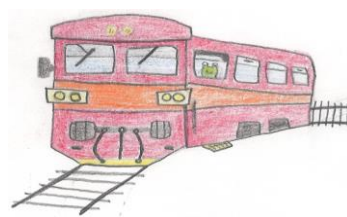
A co inspekce?

Jak vlastně dopadla letošní školní inspekce? Na podrobnosti jsme se zeptali přímo naší paní ředitelky Martiny Havlůjové. Tak tedy: Navštívilo nás pět přívětivých členů České školní inspekce. Přišli prověřit stav naší školy. Pro paní ředitelku to byla první návštěva shora ve funkci. Pořádně nevěděla, co očekávat, ale i přesto, vše dopadlo poměrně dobře. Čtrnáctidenní přípravy byly zdoluhavé a náročné, ale vyplatilo se. Paní ředitelka, oba zástupci, zbytek učitelského sboru a všichni ostatní zaměstnanci to zvládli. Inspektoři kontrolovali kompletně všechno a skoro žádné velké nedostatky nenašli. Pouze náš, prý „záhadný“, systém družin, ale to se dá nějak vyřešit. Prakticky už je vyřešeno. Místo čtyř oddělení máme v současné době šest družin. Žáci se v nich nepromíchávají, o což inspekci vlastně šlo. Tak trochu doufáme, že jsme ke zdárnému výsledku inspekce přispěli i my, žáci. Pokud se nestane něco nepředvídatelného, další návštěvou by nás mohli pocítit až tak za šest let.

Pára v Chýnově

V sobotu 21. října do Chýnova od Tábora přijela malá parní lokomotiva 310.093 přezdívaná kafemlejnec. Na nádraží se na ni přišlo podívat a vyfotografovat ji poměrně dost lidí. I pět vagonů, které přitáhla, bylo slušně zaplněných. Jelikož bylo potřeba doplnit vodu a na nádražích již nebývají studny ani pumpy, museli vypomoci chýnovští hasiči, kteří od svého auta k lokomotivě natáhli hadici a do nádoby, jež pojme čtyři kubíky vody, dva doplnili. Mezitím jsme se od strojvedoucího dozvěděli, že rok výroby lokomotivy je 1901. Její maximální rychlost je 40 km/h. Váží 30 tun. Délka je 7,9 m, šířka 2,7 m a výška 4 m. Své domovské depo má v Českých Budějovicích. Po doplnění vody a nastoupení pasažérů do vagonů byl čas na návrat. Protože v Chýnově není točna, kde by se šlo otočit, byla souprava doplněna na druhém konci diesellovou lokomotivou řady T435 a ta vagony i s kafemlejnem odtáhla zpět do Tábora. Je dobře, že je stále dost nadšenců, kteří tyto staré stroje udržují při životě.

Událost

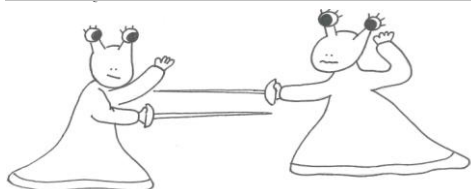
Už se zase nevyspím ...

Již několikátým rokem navštěvuji sportovní kroužek mažoretky Leontýnky Pacov. Naše holčičí sestava jezdí na spoustu soutěží a vystoupení. V letošním roce jsme již také zahájily „plesovou sezónu“. Byly jsme pozvány na několik plesů, abychom připravily předtančení. Vystupujeme s novou sestavou, světelnou show, při níž tancujeme s hůlkou, která má na koncích světla. Vystoupení se odehrává při zhasnutém osvětlení.

Konce hůlek pak vytváří krásné světelné obrazce. Starší holky mají již hotovou sestavu pro klasické vystoupení bez světél s názvem „Wild dance“, se kterou ohromí veškeré obecenstvo. Vystoupení na plesu si vždy užijeme a můžeme tak alespoň na chvíli nakouknout do světa dospělých. Jakmile však trenérka řekne: „Jedeme na ples,“ mně proběhne hlavou myšlenka: „To se zase nevyspím...“

K o n i č k y

Zájmy a záliby našich spolužáků

NAŠÍ MLADÍ ŠERMÍŘI

Několik žáků a žákyň z naší školy se rozhodlo poskytnout nám informace ohledně jejich neobvyklého koníčku, jemuž se věnují. Používají pomůcku, která není zrovna na okrasu. Přesto, že jde na první pohled o drsný koníček, věnují se mu i dívky. Nebudeme dál chodit kolem horké kaše a prozradíme, že jde o šerm. Dokonce o dvě jeho odlišné varianty. Tou první je šerm sportovní a druhou šerm historický. Zajímá vás, jaký je mezi nimi rozdíl?

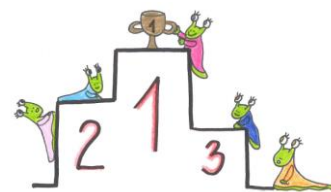
Historicky mladším je ten sportovní. Jde o bojový sport, ve kterém nejsou váhové kategorie a nerozhoduje ani výška šermířů. Metodika výcviku je nejstarší sportovní metodikou vůbec, a proto má za sebou také nejdelší vývoj. Sportovní šerm patří mezi nejbezpečnější sporty a lze se mu aktivně věnovat od školních let až do pozdního věku. Je olympijským sportem od roku 1896 a jedním ze čtyř sportů, které byly na všech letních olympijských hrách. Do elegantního bílého brnění se obléká a do ruky bere kord s elektronickým senzorem žačka šesté třídy naší školy Barbora Svobodová. Tomuto sportu se věnuje již přes rok. To, co ji inspirovalo, byly asi filmy, jak sama uvádí. Začátky nebyly úplně podle jejích představ a občas se objevily i slzy. Po čase se ale vše poddalo a podle jejího trenéra se zlepšuje. Ona je skromná a s touto myšlenkou se úplně neztotožňuje. Přesto, že se viditelně podceňuje, získala 3. místo na jedné ze soutěží a dostala se až na mistrovství České republiky, kde skončila na 14. příčce. Tréninky má každé pondělí, ale kromě toho pravidelně posiluje a běhá. Díky šermu se prý cítí o dost silnější než dříve. Rodiče stojí tato záliba patnáct set korun pololetně. Zajímavostí, kterou Barča uvedla, je počet karet. Na rozdíl od fotbalu, kde jsou dvě, oni mají v šermu tři. Žlutou, červenou a pak černou, která znamená celkové vyloučení.

Ne jeden, ale hned několik žáků se věnuje druhé variantě šermu, kterou je ten historický. Přímou v Chýnově najdete skupinu Scénického šermu. Tento druh šermu je zde už po staletí. Neustále se vyvíjel, ale mohutný meč zůstává. K němu patří i brnění, které také trochu podléhá módě, ale pořád je to brnění. Výbava často přesáhne i částku deseti tisíc. V chýnovské partě scénického šermu vládne prý velmi přátelská nálada, jak shodně uvádějí někteří mladší členové a zároveň naši spolužáci jako například Lucie Malasková, Samuel Balog, Jakub Kubart a kluci Oudysovi. Matyáš se věnuje scénickému šermu něco kolem šesti let. Už od mala ho fascinoval středověk a hlavně meče. Zpočátku mu to moc nešlo, ale tak už to bývá. Pak na sobě pracoval a výsledky se dostavily. Trénuje dvakrát v týdnu a jak uvedl, cítí se stále silnější. Jeho zvláštním zážitkem byla návštěva Dětenic, což je vyhlášené místo zaměřené na středověk. → Milí spolužáci, přejeme vám mnoho úspěchů a pozor na soupeřův hrot.

V sobotu 16. září 2023 proběhl již jubilejní 40. ročník závodu motocyklů do Strmého vrchu, který pořádá Motosport Chýnov ve spolupráci s městem Chýnov. A kde jinde než v chýnovském areálu U Bazénu. Své umění předvedli i tradiční favorité tohoto závodu posledních let – endurový specialista Roman Körber či několikanásobný mistra ČR v motokrosu a účastník Dakaru Martin Michek. Motocykloví závodníci z celé ČR se snažili vyjet padesátimetrový krpál plný nejrůznějších překážek. Závodilo se v kategoriích Motokros+enduro, Trial, ČZ+Jawa a Děti do 15 let. Nejsledovanější kategorii motokros+enduro ovládl Roman Körber (Motosport Chýnov), který proměnil všech pět pokusů v úspěšné zdolání kopce. Díky tomuto famóznímu výkonu obhájil své loňské prvenství.

Strmý vrch

V dětské kategorii zdolával kopec i náš spolužák Daniel Kubart. Tak trochu nás zajímalo, co ho vede k tomuto ne zrovna bezpečnému sportu. Položili jsme Danovi několik otázek.

Jak dlouho jezdíš?

Od 5 let, což už je 8 let.

Proč jsi začal jezdit a co tě k tomu vedlo?

Přivedl mě k tomu tatka.

Tenhle rok ses účastnil Strmého vrchu, jak vysoko jsi dojel?

Vyjel jsem 39 metrů.

Jaká je tvoje vysněná motorka?

Mým snem je KTM 85 sx 2024.

Jaký byl tvůj největší úraz na motorce?

Měl jsem zlomenou nohu, obě dvě kosti, a zlomenou ruku.

Neodradilo tě to?

Ne, fakt mě to baví a jezdit budu, dokud to půjde.

Děkujeme za rozhovor a přejeme spoustu sportovních úspěchů bez komplikací a úrazů.

Vzkazy ze střední

Zdravím všechny žáky a učitele na chýnovské základce. Od září jsem studentkou na Střední zdravotnické škole v Táboře. Oproti základce máme na střední více volnosti, ale známkování je zase o dost přísnější. Sice mám na střední dobrou partu kamarádů, ale nikdy nezapomenu na super kolektiv, který jsem měla celých 9 let na základce. Doporučuji všem žákům, ať už jsou v devítce nebo teprve na začátku, aby si užívali kolektiv i školu, protože než se nadějete, tak už vycházíte.

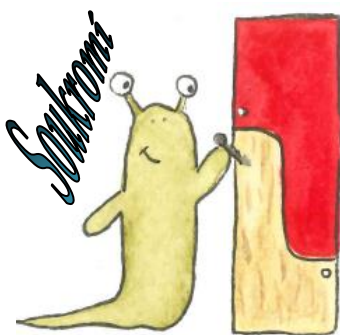
S pozdravem Eliška Koželuhová

Adélka
Blanka
Cikmáček
Díse
Eleonóra
Flóra
Grilováni
Hana

Zdravím všechny na chýnovské základce, tady Tomáš. Předpokládám, že si mě většina nepamatuje, dovolte tedy menší představení. Jsem Tomáš Dvořák, úspěšně jsem zvládl dokončit základní školu v Chýnově. Momentálně dodělávám střední odborné učiliště v Táboře, obor řezník uzenář. Nebudu lhát, občas se mi po vás stýská ale volnost střední školy je k nezaplacení. Řemeslo mě stále baví, závěrečné zkoušky se blíží. Plánuji pokračovat na nástavbě, takže poslední dny trávím opakováním všeho, co jsem za 3 roky vypustil z hlavy. Doufám, že se všichni máte dobře a že se nic moc nezměnilo. Nevím, co bych vám ještě napsal. Dám vám jednu radu. Ať už půjdete kamkoliv, vždy to má své výhody i nevýhody. Užívejte si základku, dokud můžete. Na střední přijdou nové starosti, kamarádi a problémy. Tomáš Dvořák

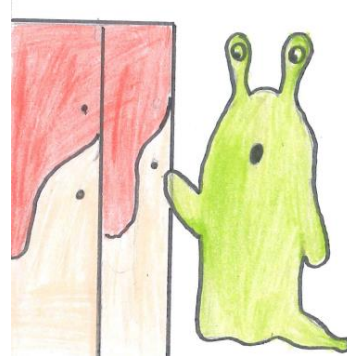

Konečně skříňky

Už je to dávno ve vzduchu. Už se o nich dlouho mluví. Každý po nich touží. Závidíme těm, co už je mají. Je ale co závidět?

Pokud ještě pořád nevíte, o čem je řeč, jsou to šatní skříňky. Už dorazily i k nám. Popravdě už jsme je po nějakou dobu v jedné šatně měli. Ale ty už dosloužily. Od začátku školního roku jich pár dorazilo. Asi pro dva ročníky. Ty nejstarší. Pak nastala zajímavá situace. Snad to popíšeme správně. Firma, která skříňky vyrábí a zasílá, poslala druhou sadu, jenže když je

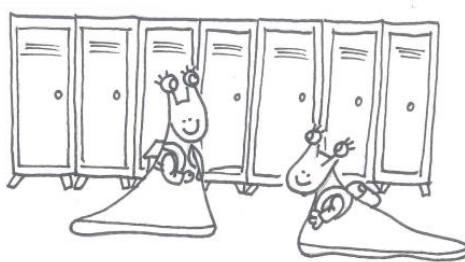
vykládali, zjistili, že jich je poněkud více. Vlastně o celou první sadu více. Následně firma nabídla městu, zda by si nechtělo odkoupit i ten zbytek, když už jsou vyrobené. A samozřejmě s nějakou slevou. Takže to vypadá, že svou vlastní skříňku bude mít každý z druhého stupně. Dva měsíce je už používáme. Je na čase se optat, jak jsme s nimi spokojeni.

Na nových skříňkách se mi líbí, že poskytují větší soukromí a nemusíme se bát o své věci, které si může každý žák samostatně uložit a uzamknout. Nové skříňky mají i své nevýhody. Jednou z nich je, že vedle našich skříněk je šatna 3. A, která většinu týdne končí stejně jako naše třída, takže u skříněk vzniká nával a zmatek. Bud' musíme dlouho čekat my, nebo oni musí odejít přes jinou šatnu. Nové skříňky také zdržují, když jdeme na oběd, protože musíte skříňku odemknout, což není vzhledem k odemykání klíčem ve stresu zrovna snadné, například aby se klíč nezlomil. Navíc když se ohnete, abyste si dali do skříňky věci a někdo chce vedle vás projít, musíte se uhnout. Další nevýhodou nových skříněk je málo místa na uložení věcí. Sáček s tělocvikem není skoro kam dát. Až bude zima, tak od oblečení budeme mít mokré tašky a věci se tam jistě také všechny nevejdou. Za mě byly lepší šatny, sice bylo méně soukromí, ale bylo tam daleko více místa.

Na nové skříňky jsem se těšila, jenomže mi byl přiřazen kout. Je to takové odkladové místo a současně odpadkový koš, vylitý jogurt, plechovky od nápojů atd. Když přšelo, mokré oblečení zůstalo stále mokré v uzavřené skřínce. Šatny vypadají na pohled hezky, ale praktické nejsou.

Skříňky jsou vzhledově velmi pěkné. Tvar mi moc nesedí, za mě by bylo více praktické, kdyby byly rozpůlené na půl. Vešlo by se do nich více věcí. Jinak na rozdíl od šaten se nebojím si zde nechat i cenné věci, protože si skříňku zamykám. S tím přichází ale další menší problém, a to, že se klíček lehce ztratí. Poslední negativum je to, že skříňku máme na chodbě. Když se ráno přezouvám, vedle mě chodí další děti a je to nepříjemné. Někdy si navzájem překážíme.

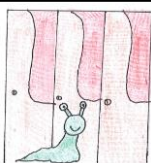
Plusy:

můžeme si věci uzamknout, mít tam víc věcí než v šatně, neztrácí se boty

Mínusy:

nevejdou se mi tam boty, moc malý klíček, málo místa na zimní bundu

Na skříňkách se mi líbí, že jsou hezky prostorné, mají pěkný design a když máme v týdnu hodně učení, mohu si ho tam nechat nebo jen odložit a pak si pro něj dojít. Trochu mě straší fakt, že až bude zima a budeme mít mokré boty od sněhu, bude zamokřená celá skříňka. A když si tam potom odložím učení nebo jen oblečení, může se stát, že bude také mokré. Když to shrnu, skříňky jsou lepší než normální šatny. Člověk má i trochu soukromí a ví, že se mu žádná věc nikam nezatoulá.

Každá věc má rub i líc. Nikdy se nezavděláš všem a čas ukáže.

LiStOVÁní aneb Knížky na jevišti v podání Věry Hollé a Lukáše Hejlíka

Ve středu 8. listopadu se sešli žáci 1. stupně v tělocvičně, aby si užili dobrodružství Honzíka Bačkory s mrzoutským, vypaseným kocourem

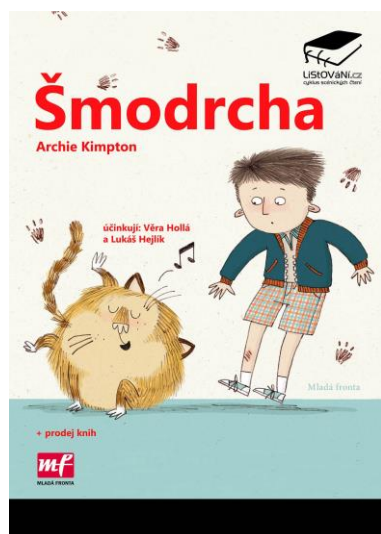
Šmodrchou. Další hodina patřila žákům druhého stupně. Herci je provedli prostřednictvím dvou knížek, které napsali učitelé z Anglie, s naprostou otevřeností pubertou.

O své dojmy se pak žáci (9. A, B a 6. B) podělili sepsáním klíčových slov. Reakce šestáků a devťáků se tolik nelišila výběrem slov jako spíš četností odpovědí. Zatímco naprostá většina devťáků měla u písmen E, M shodné výrazy, u šestáků jsem je našla pouze na dvou lístečcích. Zato slovo zodpovědnost, které ke konci Listování mnohokrát zaznělo, nějak zapadlo.

LiStOVÁní

Kultura

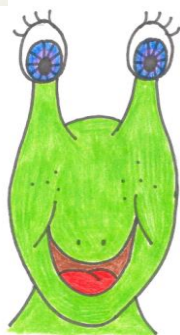

třída 6. B

A – aktivita	I – inspirace, informace	R – reprák
B – beďar, budoucnost, bolest	J – Jak (být) holkou/klukem)	S – sex, Svině (lasička)
C – city, čtení	K – kluci, knihy	T – tělo, tělocvična
D – deníček, dospívání, diváci	L – lasička, legrace, lvice	U – upřímnost
E – erekce, erotika	M – menstruace, make up	V – vtipy, vývoj
F – fantazie	N – názory	Z – zábava
H – holky, hudba, Hejlík	O – originál	

Honzík Bačkora je docela obyčejný kluk z jednoho docela obyčejného městečka. Když ovšem jednoho obyčejného dne na toukách po okolí náhodou natrefí na příšerně pomotaného, zpřeházeného, mrzoutského, vypaseného a na sušenkách závislého mluvícího kocoura, jeho život se rázem úplně změní! Je šťastný, že v podivném tvorovi konečně našel svého vlastního zvířecího kamaráda, a chce si ho nechat, jenže jeho čistotou posedlá máma, otravná sestra a bláznivý starý plukovník se zálibou ve vycpávání neobvyklých živočichů mají na věc docela jiný názor... Dokáže Honzík svého chlupatého parťáka ochránit, nebo Šmodrchu čeká osud mnohem horší než jen pouhý nedostatek sušenek?

9. ročník

A – alkohol, akce, akné	CH – chábr, chlup, chlapi	P – puberta, prsa, penis
B – bolest	I – Instagram, inspirace	R – růžová
C – cit, cigareta	J – jízda, Jak ...	S – Svině, stres, sex, škatulkování
D – dívky, děti, důvěra	K – kluci, knížka	T – trapas, top, tatka
E – erekce, emoce	L – Listování, Lev, láska	U – urážky, ubrečený
F – frajer	M – menstruace, muzika, modrá	V – vulgarita, vtipy
G – generace, geny, gynekologie	N – nálepka	Z – zajímavé, zápach, změny (těla)
H – holka	O – ochlupení	

Jak může být člověk za borce a představovat si, že někoho sbalí, když má obličej samý beďar a chlupy mu rostou na místech, kde by podle něj neměly vůbec růst? Být holkou je skvělý. Ale někdy taky praštěný, zvláštní a nepochopitelný. Naštěstí jsou tu necenzurované, avšak vřelé a inteligentní knihy učitelů Jamese Dawsona a Hayley Longové, které kluky i holky s naprostou otevřeností provedou pubertou, nástrahami společenské džungle, sexu i partnerství. A to bez vytáček a se vším všudy.

Toulky našich turistů

Za první tři měsíce nového školního roku stihl turistický kroužek několik výprav. Společné měly jedno, a to krásné slunečné počasí. Tedy až na ty listopadové, kdy se chladnější a trochu vlhčí počasí dá očekávat. První výprava vedla přes Záhostice do Bítova,

kde si všichni chvilku odpočinuli a pustili se do svačinek. Během přestávky, kterou většinou děláme po pěti kilometrech, nás minula výprava velbloudů vracejících se do Záhostic. My pokračovali do Radenína, kde jsme navštívili Židovský hřbitov. Od něj jsme sestoupili přes Sedlečko do Nuzbel. Tam jsme uhnuli na Lažany, kde následovala poslední pauza. Z Lažan vedla naše cesta již ke škole. V nohách jsme měli 14 km.

Druhá výprava připadla na pátek 13. října. Autobusem jsme dojeli na zastávku Turovec ZP, odkud naše kroky vedly lesem k NPP Luční. Zde bylo mnoho cedulí s názvy hub, ale u nich bohužel již jen jejich ostatky.

Nakonec jsme jednu pěknou objevili. Kluci se k ní vrhli a chtěli ji utrhnout, ale pan Štrouf je zarazil a vysvětlil, že zde se sbírat houby nesmí. Z Luční naše kroky vedly na Kozí hrádek, kde jsme se na takovou půlhodku usadili. Poté cesta vedla přes Zárbyničnou Lhotu na Stříbrné Hutě a zpět do Chýnova. I tentokrát to bylo 14 km.

Další výprava proběhla netradičně ve středu, jelikož na pátek připadly podzimní prázdniny. Protože někteří z nás měli ještě kroužky, bylo potřeba se vrátit do 16 hodin. Od školy jsme vyrazili k fotbalovému hřišti, kde jsme vklouzli do luk a poté chodili po lesních cestách, až jsme vyšli na silnici mezi Dobronicemi a Kloužovicemi. Při pohledu na hodinky bylo jasné, že je

nejvyšší čas se vrátit. Pan učitel Dvořák zavelel a přes Kloužovice jsme se vydali zpět do Chýnova. Ušli jsme příjemných 9 km.

První listopadová výprava se nesla v duchu hledání nových tras. Na začátku jsme došli opět do Bítova, ale neodbočili na Radení, nýbrž na Doubravu. Trochu nám poprchávalo, ale to nás nemohlo odradit. Za Bítovem jsme slíbili zamávat

jednomu členu našeho kroužku, který tam s tatínkou oral pole. Už na nás netrpělivě čekal a přes celé pole blikal všemi světlými traktoru. Přes Doubravu jsme opravdu chtěli jít po netradičních cestách a povedlo se. Tuhle nám totiž vyslapaly srnky. Přímo lesem, vlastně to byla taková pěkná zkratka. Děšť ale zesiloval a my jsme byli nuceni trochu změnit plány. Původně jsme chtěli pokračovat až do Turovce a zadem do Nové Vsi, ale člověk míní a příroda mění. Pustili jsme se kratší cestou přímo k hájovně na Doubravě a odtud k Nové Vsi. Pak už jen kolem silnice k podchodu pod obchvatem a ke škole. Naš desetikilometrový limit jsme ale i tak splnili.

Zamysleli jste se někdy nad tím, kolik toho nachodíme za týden ve škole? Já tedy ano a mnohokrát. Z jedné třídy do druhé a pak zase zpět. Někdy se přesouváme skoro každou přestávku a to znamená kroky, moc kroků. Nedávno mi to nedalo, tedy spíš to bylo z hecu, a tak jsem si to změřila. Popravdě mě výsledek trochu zklamal, čekala jsem trochu víc. Za týden chození po škole jsem totiž našlapala jen 15 216 kroků. Příště, až si budu zase stěžovat, jak moc toho nachodíme, budu na to myslet.

**K
r
o
k
y**

Nová tvář naší sborovny

Lenka Kazdová

(třídní učitelka 3. B)

Kde bydlíte?

- Bydlím v Mladé Vožici.

Kolik je vám let?

- Skoro 80 % českých žen se zdráhá odpovědět na tuto otázku.

Kde jste se narodila a prožila dětství?

- Narodena v Mladé Vožici.

Kde jste studovala základní, střední a vysokou školu?

- Mladá Vožice, střední – Prachovice, vysoká – Hradec Králové.

Čím jste chtěla být jako dítě?

- Čarodějkou.

Kde jste působila, než jste přišla k nám?

- V Praze.

Jaké byly vaše první chvíle u nás?

- V prvním měsíci jsem hlavně navazovala kontakty. Nikoho jsem tu neznala. Naštěstí mi nevadí změny a nemám ani problém s adaptací na nový kolektiv.

Už jste si zvykla?

- Určitě ano.

Jak se vám líbí naše škola?

- Je to jiné než na mém předchozím působišti v Praze. Rozhodně se mi více líbí osobnější přístup, menší kolektiv lidí i rodičů.

Jaký je váš oblíbený film?

- Gattaca

Jakou posloucháte hudbu?

- Nemám vyhrazený styl. Hraji na více hudebních nástrojů, takže jsem byla vždy zvyklá poslouchat tak nějak vše. Když jsem byla na VŠ, tíhla jsem ale více k rocku.

Na čem si ráda pochutnáte?

- Rajská omáčka s houskovým knedlíkem.

Máte nějaké koníčky? Jaké?

- Dřevořezba, kresba in Medibang, vymýšlení aktivit nebo tvoření přírodních hraček pro mého synovce, procházky s mou fenkou Mayou, hra na hudební nástroje (nyní se 3. měsícem učím na kytaru), práce na zahrádce.

Nejčerstvější zprávy

Přichází **nová** školní kolekce!

Hledáme nejlepší motiv

Během první poloviny listopadu bylo možné hlasovat o vzhledu nové kolekce určené k prezentaci naší školy. Nová loga se budou objevovat na různých druzích oblečení, a to již od konce listopadu. Pozadu nezůstanou ani běžné školní pomůcky a potřeby jako například penál. Na ty však přijde řada někdy v červnu tohoto školního roku. Rodiče budou moci zakoupit také celou sadu sešitů s vybraným logem.

Výsledky hlasování

E-shop s motivem č. 2 bude spuštěn 30. 11. 2023.

Motiv 1	25
Motiv 2	113
Motiv 3	24

Volby do Školské rady

Letošním rokem skončilo tříleté funkční období pro členy Školské rady naší školy. Z tohoto důvodu proběhla volba tří členů za pedagogický sbor, a to při pedagogické radě ve středu 15. listopadu. Rodiče volili své tři zástupce během třídních schůzek v pondělí 20. listopadu. Šest nových členů je tedy již známo. Za pedagogy to jsou Vladana Radová, Petra Čekalová a Petr Dvořák. Z rodičů se k nim připojí Jitka Svobodová, Kateřina Basíková a Jan Fučík. Zbylé tři členy jmenují ze svých řad zastupitelé města Chýnova, tedy zřizovatel školy. Školská rada se musí sejít nejméně dvakrát do roka a dá se předpokládat, že jejich první setkání bude nad rozpočtem pro následující rok. Kromě toho musí pravidelně schvalovat výroční zprávu školy a vyjadřují se ke změnám v důležitých dokumentech školy.

Školní křížovka

a trocha humoru ze školních lavic

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

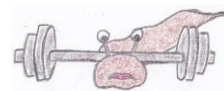

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

„Letos Vánoce nebudou!“ říká maminka Pepíčkovi.
„A proč ne?“ zhroutí si Pepíček.
„Řekla jsem Ježíškovi, že jsi byl celý rok hodný, a umřel smíchy!“

„Tatínek mi na Vánoce nasliboval hory, doly.“
„A splnil ti přání?“
„Ano, koupil mi atlas hor...“

Naše učitelka na nás: „Co jste letos našli pod stromčkem?“
Moje odpověď zní: „Jehličí.“

Pepíček volá do kuchyně: „Mami náš vánoční stromček hoří!“ Maminka na to: „Pepíčku, neříká se, že hoří, ale že svítí.“ Za chvíli se ozve: „Mami záclony už také svítí!“

Na pustém ostrově Robinson s Pátkem dávají do prázdných lahví dopisy a házou do moře. Po hodině se Robinson ptá: „Nevzpomínáš si, komu ještě poslat vánoční a novoroční přání?“

Doplňovačka:

Venkovský předchůdce vánočního stromčku. Znamená zapletený cop, ať už z vlasů, nebo těsta. Z kynutého těsta se upečou věnce, které se skládají na sebe a zdobí se větvičkami zimostrázu, špejlemi se sušeným ovocem, jablky a mašlemi. Největší mívá až pět pater.
Váš stůl tedy může zdobit (tajenka).

1. Zpráva o narození Ježíška
2. Dovezené z Betléma
3. Štědrovečerní ryba
4. Najdeme je pod stromčkem
5. Kynuté pletené pečivo
6. Je z vosku a má knot
7. Vánoční písně
8. Ohýnek na drátku
9. Vánoční pokrm z krup a hub

10. Tradice
11. Poslední den v roce
12. Drobné vánoční pamlsky
13. Obalený v trojbalu
14. Chodí 3. prosince
15. Vyslanec pekla

